

“El Retrat de Dorian Gray”, basada en la novel·la d'Oscar Wilde

Sinopsi

El retrat de Dorian Gray, obra de l'autor irlandès Oscar Wilde, és la història d'un jove per qui envellir suposa una tragèdia.

Dorian Gray és un jove de l'alta aristocràcia, hereu d'una gran fortuna i la inspiració del pintor Basil Hallward, que li fa un retrat meravellós, el millor que ha pintat mai. Dorian demana un desig: mantenir-se jove y bell com la figura del retrat i el desig es compleix. Influid pel cinisme del seu amic Lord Henry, qui l'aparta del sensat pintor que els presenta, Dorian Gray arriba a desitjar el fet de conservar l'aspecte de joventut més que cap altra cosa, fins el punt que la seva ànima pacta amb el diable per lligar-lo al seu homònim del quadre. D'aquesta manera, ell conserva la seva perfecta bellesa a mesura que el personatge del quadre va envellint.

Reflexió dura i alhora de gran lucidesa sobre el valor de la bellesa i la naturalesa de les passions humanes, base del seu comportament en societat, El retrat de Dorian Gray és una mostra més de la capacitat de Wilde per analitzar la condició humana, de la qual era un gran coneixedor.

L'autor

Oscar Wilde (Dublín, 16 d'octubre de 1854 - París, 30 de novembre de 1900) va ser un escriptor i dramaturg irlandès, de nom complet Oscar Fingal O'Flahertie Wills Wilde. Va tenir forts problemes legals a causa de la seva homosexualitat, que el van dur a la presó durant una temporada.

Destaca per les seves obres, sobretot en teatre, on retrata la veritable cara de la societat noble de la seva època. Demostra en cadascuna de les seves obres ser un gran coneixedor del comportament i pensament humà, i en les seves millor obres, fa ús de l'humor més anglès i més pur per descriure el món tal com ell el veia.

Wilde va rebre una profunda influència dels escriptors John Ruskin y Walter Pater, que defensaven la importància central de l'art a la vida.

La Companyia de l'Art

La Companyia de l'Art és resident des de l'octubre de 2007, al Teatre del Raval, (abans Sala Raval), un espai gestionat per Factoria Artípolis, l'objectiu del qual és crear un nou espai per a la recerca, creació i exhibició teatral. Des de la seva fundació, el Teatre del Raval ha basat la seva programació en dos eixos: la aposta pel teatre de temàtica social i per les companyies de nova creació.

Els objectius de la Companyia de l'Art són: el foment de noves iniciatives de caràcter artístic, cultural i cooperatiu amb l'objectiu de crear un espai de treball, recerca, investigació, creació i promoció de tots aquells projectes d'origen personal o col·lectiu que són una realitat palpable.

Acollida per l'associació cultural Artípolis, la Companyia de l'Art ha dut a terme els següents projectes teatrals:

-Dotze Homes sense Pietat (2010).

Autor: Reginald Rose

Direcció: Empar López

Programada al Teatre del Raval.

-CSI Balaguer (2009).

Autor: Juan Trujillo

Direcció: Manuela Lorente

Programada al Teatre del Raval.

-La Bella Otero (2008).

Autor: Juan Trujillo

Direcció: Albert López Vivancos

Programada al Teatre del Raval.

-Déu i Altres Psicòpates (2006)

Premi al millor text a la VI^a Mostra de Teatre de Barcelona

-La Papisa (2003-2004)

Autor: Juan Trujillo

Direcció: Anna Güell

Presentada dins del Festival Grec de Barcelona-2003 al Convent de Sant Agustí, i programada al Teatreneu de Barcelona (2004)

-Esdevingué Un Altre Segle (2001-2002)

Autors: Juan Trujillo i Empar López

Direcció: Empar López

Programada al Teatre Artenbrut de Barcelona. Posteriorment es fa una adaptació radiofònica de l'espectacle, que es va emetre per la Cadena COPE.

-El Personatge Perdut (2001)

Autor: Albert López

Direcció Albert López

Programada al Teatre Artenbrut de Barcelona.

-¿Qué Te Chupe Que? (2000-2001)

Autor: Empar López y Juan Trujillo

Direcció: Companyia de l'Art

Programada al Teatre Artenbrut de Barcelona.

-La Cambra de Verònica (1999)

Autor: Ira Levin

Direcció: Enric Llor

Programada al Teatre Artenbrut de Barcelona.

-La Tempesta De Neu (1997)

Autor: Manel Veiga

Direcció: Pere Daussà

Programada al Teatre Artenbrut de Barcelona.

El projecte

Oscar Wilde ens mostrà, gràcies a una magistral novel·la, que el somni de l'eterna joventut és, fins a hores d'ara, una quimera. En canvi, ens regalà la immortalitat de la creació literària. "El Retrat de Dorian Gray" perdura a través de les boires del temps, i és, actualment, una manifestació creativa plenament contemporània, com si hagués estat escrita avui mateix.

Les profundes reflexions de l'autor sobre la raó sensata y la insensatesa del somni de l'eterna joventud, amb les seves coses bones i les seves de dolentes, no impedeix que l'adaptació teatral que he dut a terme esdevingui un devenir d'accions i d'esdeveniments que mantindran l'atenció de l'espectador en tot moment, sense donar-li treva ni respir fins a la caiguda final del teló.

"El Retrat de Dorian Gray" és immortal perquè els sentiments humans, les passions baixes i les passions altes, la vella confrontació entre les normes socials i l'hedonisme transgressor, el pecat i el penediment són subtils manifestacions de l'esperit humà de tots els temps.

La norma moral imposada i l'aspiració d'un món millor i més habitable, s'enfronten en un huracà d'esdeveniments, que

traslladats al teatre, es transformen en un espectacle agitat d'efervescències intrigants en seqüències d'escassos minuts per a cada un dels polièdrics efectes d'una acció imparable.

Aconseguiran els avanços científics, culturals i tecnològics actuals concretar la vella aspiració de la humanitat de l'eterna joventut? És possible. Almenys, cada dia ens apropem més a aquest ideal. En qualsevol cas, "El Retrat de Dorian Gray" és tot un tractat de psicologia, d'ètica i d'estètica, que la nostra societat agrairà. És per això, i per moltes altres raons, que és una obra que compleix més propòsits reals que aparents.

Empar López

Fitxa artística:

Autor: Oscar Wilde

Adaptació teatral: Empar López

Traducció: Tamar Aguilar

Ajudants de direcció: Cristina Raventós i Albert López

Repartiment:

Dorian Gray: Sergio M. Alonso

Lord Henry: Òscar Bosch

Basil Hallward: Francesc Oller

Allan Campbell: Joan Codina

Francis: Enric Cervera

Disseny escenografia: Marina Vives i Xavier García

Disseny de llums: Cristina Rodríguez

Disseny de so: Aurélie Raoût

Disseny de vestuari: Lluna

Pintor: Estanis Aboal

Producció: Natàlia Olcina

Direcció: Empar López

Data i lloc de l'estrena:

13 DE GENER 2011 AL TEATRE DEL RAVAL

La Directora

Empar López

Neix a Barcelona l'any 1953. Comença els estudis d' Art Dramàtic a l'Institut del Teatre l'any 1970. Inicia la feina d'actriu professional amb la Cia. de Teatre Professional Arlequin sota la Direcció de Gerardo M. Miró l'any 1978. Completa la seva formació d'oratòria i comunicació a Ràdio Joventut de Barcelona amb Josep Ma. Bachs.

Teatre: 2010 Direcció de " Dotze Homes sense Pietat" de Reginald Rose. 2008 "La Bella Otero" de Juan Trujillo al Teatre del Raval. 2006 " Deu i altres Psicòpates " de Dani Serra al Guasch Teatre. 2005 "Déu i altres Psicòpates al Teatreneu 2002 "La Papisa" de Juan Trujillo al Teatreneu 2001 "El Personatge perdut " al teatre Artenbrut. 2000 "¿Que te chupe qué?" de Juan Trujillo i Empar López representada al Teatre Artenbrut. 1999 "La cambra de Verònica" d'Ira Levin-Artenbrut 1997 "Crimen Perfecto" de Frederich Knott a la Sala Muntaner 1997 "Tempesta de Neu" de Manuel Veiga premi SGAE de L'aadpc estranada a l'Artenbrut. Obté diferents premis de teatre independent: 1992 "Madrugada" de Buero Vallejo 1r. Premi a la Millor Actriu Vila de Sant Feliu de Codines, 2n. Premi a la Millor Actriu Ciutat de Manresa, 2n. premi a la

millor actriu Vila de Vallirana, 3r. Premi a la Millor Actriu C.M.Gràcia. 1991 "Madrugada" 2n Premi a la Millor Actriu Ciutat de Calella. – "Las brujas de Salem" de Arthur Miller 1r. 2n. i 3r. premi a la millor actriu secundària (Ciutat de Calella, Ciutat de Manresa i Premi Municipi Prat del Llobregat respectivament).

Televisió: Ha intervengut, El Cor de la ciutat (TV3) 2006-005, segon paper "Mare de Cristian" El Cor de la ciuta, ttemporada 2003 amb paper de repartiment. Laberint d'ombres (TV3) 1999 Primer Acte (Barcelona TV.) Segona Mostra de Teatre Breu. Primer Acte (Barcelona TV.) Programa d'entrevistes Primera Mostra de Teatre Breu. El Suplement (BarcelonaTV.) Programa diari d'entrevistes a Confesiones segona edició l'any 1995. Confesiones (Antena 3 TV.) 1994 Estació d'enllaç (TV3). Poble Nou (TV3), Directora i presentadora del programa "Nits Temàtiques" BTV, entrevista a: Vazquez Montalban, Constantino Romero, Joan Francesc Marco-Diputat President, Ferran Mascarell-, Daniel Martinez-Director General-Focus, entre d'altres.

Cinema: "A una cierta distancia" curt presentat al Festival de Cinema de Sitges.(Universitat Pompeu Fabra)

Creació i Direcció: De "La Mostra de Teatre de Barcelona" Festival anual de teatre (Promoció nous valors) "El Suplement Programa diari d'entrevistes de 30' de (Barcelona TV)," Primer Acte " (Barcelona TV Febrer del 97-98) "Esdevingué un altre segle" sèrie radiofònica diària (Cadena Cope 2001)

Ràdio: Magacín “Nexes” a Com Ràdio, conduint la secció de teatre alternatiu, els disabtes nit.

Catalunya Radio: Col.laboració setmanal en el programa cultural “Babel” de Claudi Puchades, comentariste de la Mostra de Teatre de Barcelona. Cadena Cope Sèrie radiofònica diària “Esdevingué Un Altre Segle” (Veu de la narradora).

Els Actors:

Dorian Gray: Sergio M. Alonso

Sergi Manel Alonso. Nascut a Barcelona a l'any 1991, va començar la seva experiència teatral en les extraescolars escèniques de la Companyia Nocturna amb 12 anys. Va interpretar diferents obres de teatre amateur fins als 16 on es va embarcar en la representació teatral "El Último Tren", una producció de la Companyia Nocturna, que encara es troba en cartell. Ha estudiat en diferents escoles de teatre de Barcelona, com Aules o Helena Munné. Actualment estudia al estudi d'interpretació Nancy Tuñon a Barcelona, en el que porta tres anys. A l'any 2009 va protagonitzar una trilogia de videoclips del grup de música Dorian, tres cançons del seu àlbum "La ciudad subterránea": La Tormenta de Arena, Paraisos Artificiales y La Mañana Herida. Ha treballat en publicitat y ha realitzat curtmetratges. Actualment forma part de la Companyia Nocturna amb la que porta l'espectacle "El Último Tren" i prepara una obra de teatre infantil, en la que n'és protagonista i guionista, amb la Companyia Trotea Teatre.

Lord Henry: Òscar Bosch

Llicenciat en Art Dramàtic, en l'especialitat d'Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona que inclou una beca Erasmus per al Rose Bruford College de Londres, i graduat en Tècnica Meisner amb Javier Galitó-Cava i Raechel Adler. Completa la seva formació en interpretació amb professors com Javier Daulte, Boris Rotenstein i Berty Tovias, en dansa amb Víctor Rodrigo, Carles Sales i Sonia Klamburg i en cant amb Xavier Sabata i Susanna Domènech, entre d'altres. Ha treballat amb directors com Tamzin Townsend, Artur Trias, M. Àngel Ripeu i Joan Mª Segura. En un dels seus últims treballs Quasi (Maine) el van nominar com a Millor Actor en la XV Mostra de Teatre de BCN. És membre fundador de la companyia Dei Furbi sota la direcció de Gemma Beltran, amb la que ha estrenat sis espectacles a teatres com el Tantarantana, el Club Capitol, l'Espai Brossa i la Biblioteca de Catalunya. Membre fundador també de la cia Parking Shakespeare amb qui porta dos estius regalant "Shakespeares" al parc. És membre de l'AADPC i fundador de la Plataforma d'actrius i actors l'Específica.

Basil Hallward: Francesc Oller

Francesc Ollé ha participat en una gran varietat de projectes artístics que passen pel teatre de text, el teatre musical, el teatre social o el teatre de carrer. Llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre, ha treballat amb directors com Empar López, Mariano Pensotti, Konrad Zschiedrich, Francesc Nel·lo, Feliu Formosa, Frederic Roda i Lluís Graells, entre d'altres, així com en nombrosos muntatges de teatre infantil i juvenil. Ha treballat, també, com a actor per a la televisió, en les sèries El cor de la ciutat i Secrets de família, ha rodat diversos anuncis publicitaris i té experiència en el doblatge i la docència. És membre de Sensedrama Teatre, juntament amb la Sílvia Molins, companyia amb què han presentat dos espectacles a la 7a i 14a Mostra de Teatre de BCN, respectivament. Aquí va ser on l'Empar López el va conèixer, comptant amb ell més tard per al repartiment de 12 homes sense pietat, que va assolir un gran èxit al Teatre del Raval els mesos d'abril, maig i juny del 2010. Ara, torna a confiar en ell a la seva adaptació teatral d'El retrat de Dorian Gray, oferint-li el paper de Basil Hallward, el pintor del retrat.

Allan Campbell: Joan Codina

Barcelona, 1983. Actor-Cantant. Com a actor ha intervingut a les obres Amor y Pedagogía i Remachados, dir. Txell Roda, Banishment, dir. Anna Torres La Marea, dir Mariano Pensotti, Temporada Alta 2008, La Festa, dir. Jordi Prat i Coll, Temporada Alta 2009, La Fille du Régiment i Der Rosenkavalier, Liceu i 12 homes sense pietat, Teatre del Raval. També a intervingut a Woyzeck i Peer Gynt, ambdues dirigides per Calixte Bieito.

En el Teatre Musical ha participat als espectacles Adéu a Déu, Cançons arrevistades del temps de la República, dir. Pere Sagristà al Tantarantana i a La Parella és..., dir. Pere Peyró al Teatre Gaudí Barcelona.

Com a ballarí ha format part de In a Sentimental Groove dir. Aixa Guerra i Miriam Escurriola i de Requiem for Comaneci dir. Raquel Tomàs, Institut del Teatre. Pel que fa al cinema ha treballat amb Peter Greenaway a The Tulse Luper Suitcases i darrerament ha fet de coach i ha intervingut a la pel·lícula La Síndrome de Cacareco, dir Breogán Riveiro. Actualment estudia el darrer curs Història de l'Art a la UAB.

Francis: Enric Cervera

Enric Cervera (Barcelona 27/06/46) es va iniciar en el teatre dins de l'anomenat Teatre Independent (1969). Posteriorment es va graduar a l'Institut del Teatre l'any 1974, any en què va debutar a la televisió amb Pell vella al fons del pou de Manuel de Pedrolo realitzada per Roger Justafre i en el cinema amb La ciutat cremada d'Antoni Ribas. L'any 1975 va debutar en el teatre amb Mixtura indiscretament mòbil de Manuel de Pedrolo al Teatre Capsa de Barcelona. Ha intervingut en obres, i amb directors i realitzadors com Ricard Salvat, Esteve Polls, Joan M. Gual, Beno Mazzone, Roger Justafre, Antoni Chic, Joan Bas, Jaume Nadal, Ricard Reguant, Pere Daussà, Antoni Verdaguer, Gonzalo Herralde, Mireia Ros, Sílvia Quer, Pau Guix, Empar López entre altres. En el cinema ha intervingut en papers de repartiment i secundaris en llargmetratges i els darrers anys en papers principals en curtmetratges, i també ha fet d'actor en el sector de la publicitat. A la televisió ha intervingut en sèries catalanes com Nissaga de poder, Estació d'enllaç, Laberint d'ombres, El cor de la ciutat i en sèries castellanes com Hospital Central. Ha col·laborat com actor en muntatges de l'Aiet de la Universitat de Barcelona. Les últimes intervencions amb direcció de Pau Guix han estat Teatre i Poder de Michel de Ghelderode-Bertolt Brecht i Carrero que estás en los cielos d'Àngel Amazares al Teatre del Raval, lloc on també ha tingut la seva darrera intervenció en el muntatge

Dotze homes sense pietat de Reginald Rose dirigit per Empar López el 2010. Currículum sencer:
<https://sites.google.com/site/enriccerveraral/>